

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 44747

гр. София, 13.12.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 173 СЪСТАВ, в закрито заседание на тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: БОГДАН Р. РУСЕВ

като разгледа докладваното от БОГДАН Р. РУСЕВ Гражданско дело № 20231110150531 по описа за 2023 година

Производството е по общия съдопроизводствен ред на ГПК. Образувано е въз основа на Искова молба, вх. № 251748/12.09.2023г. на СРС, подадена от Е. Д. М. срещу Прокуратурата на Република България.

Ищецът Е. Д. М. е предявил срещу Прокуратурата на Република България иск за осъждането ѝ да му заплати сумата от 24000,00 лева, представляваща обезщетение за нанесени му чрез нарушаване на правото на Европейския съюз неимуществени вреди – нарушаване на правото му на свобода и сигурност и бездействие при наличие на осъждане по непредявено обвинение, последица от това, че Прокуратурата не освободила веднага ищеца като незаконно задържано лице, тъй като бил осъден по непредявени обвинения по ВНОХД 102/2018г. на Апелативния специализиран наказателен съд и КНОХД 1018/2019г. на Върховния касационен съд, ведно със законната лихва от датата на увреждането до окончателното изплащане. Основателността на претенциите си ищецът обосновава с обстоятелството, че депозирал до Софийската градска прокуратура жалба с вх. № 5385/2023г. на ГД „Изпълнение на наказанията“. С нея поискал незабавно да бъде освободен от затвора, тъй като се явявал незаконно задържано лице и осъден по непредявени обвинения в нарушение на КПЧОС, актовете на ЕС и ООН. Въпреки това Прокуратурата не го освободила незабавно, като по този начин било извършено съзнателно и целенасочено нарушение на правото му на свобода и сигурност, като правосъдието било използвано за цели, различни от присъщите му и тези на правовата държава. По този начин ищецът за периода 20.07.2023г.- 04.09.2023г. бил подложен на жесток тормоз, изтърпял болки, страдания и унижения, чувствал безизходица, безнадеждност, безпомощност, ужас и отчаяние.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответната Прокуратура на Република България чрез прокурор И. Цанова – прокурор в Софийската районна прокуратура, е депозирал Писмен отговор на исковата молба, вх. № 305175/30.10.2023г. на СРС, с който оспорва редовността и допустимостта на исковата молба, както и основателността на предявените искове. Сочи наличието на множество дела, заведени от ищеца, с на практика идентичен предмет, като целта на ищеца била да получи обезщетение за едно и също. Обосновава липса на предпоставките за ангажиране на отговорност по чл. 2В ЗОДОВ. Твърди, че претенцията не е доказана по основание, не е ясно как е определен периодът на увреждане, с кой точно акт/действие/бездействие на прокуратурата е нанесено увреждането, претендираната сума била прекомерна. Ищецът би многократно осъждан, поради което нямало как да бъдат диференцирани евентуално претърпените от него неимуществени вреди, нито, че те са пряк

резултат от именно от бездействие на Прокуратурата.

С Определение № 40396/13.11.2023г. съдът е насрочил делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 23.01.2024г. от 9:30ч., като е съставил и проекто-доклад по делото, разпределил е доказателствената тежест, произнесъл се е по част от доказателствените искания.

При повторен преглед на материалите по делото съдът установи, че дадената от него правна квалификация по чл. 2в, ал. 1, т. 2 ЗОДОВ вр. чл. 47-48 ХОПЕС и чл. 6 ДЕС е неправилна. Това е така, тъй като вземайки предвид изложените в исковата молба факти, както и уточнението в Молба, вх. № 348091/04.12.2023г. на СРС, съдът намира, че квалификацията на иска по чл. 2в ЗОДОВ обуславя твърдения за нарушения на прилагането на конкретна норма от правото на Европейския съюз, в каквато насока твърдения в исковата молба и уточнението обективно не се съдържат. ХОПЕС би била приложима също само в случай, че държавният орган, спрямо когото се иска обезщетение, е прилагал норма от съюзното право. Прилагането на КПЧОС и останалите посочени от ищеца в исковата му молба актове стои извън приложното поле на чл. 2в ЗОДОВ, а предявеният иск е с правна квалификация по чл. 7 от Конституцията вр. чл. 49 ЗЗД. При това положение исковата молба се явява нередовна, доколкото не е внесена пълната дължима държавна такса по нея в размер на 4% от цената на иска. В този случай ищецът не може да се ползва от простата държавна такса от 10 лева, предвидена за производствата по ЗОДОВ. В този смисъл – опр.7383/15.06.2023г.-ч.гр.д.2894/2023г.-СГС.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ Определение № 40396/13.11.2023г., с което делото е насрочено за разглеждане в публично съдебно заседание на 23.01.2024г. от 9:30 ч., съставен е проекто-доклад по делото и съдът се е произнесъл по някои от доказателствените искания.

ОСТАВЯ ИСКОВАТА МОЛБА БЕЗ ДВИЖЕНИЕ!

УКАЗВА на ищеца в едноседмичен срок от съобщението да представи по делото доказателства за доплатена по сметка на Софийския районен съд държавна такса в размер на **950,00 лева**.

При неизпълнение на указанието исковата молба ще бъде върната, а производството по делото – прекратено.

Необходимостта от последващи процесуални действия съдът ще прецени с оглед изпълнението на горните указания от страна на ищеца.

С оглед очаквано изпълнение на дадените указания и с цел процесуална икономия, съдът

Определението не подлежи на обжалване. Същото да се съобщи на ищеца, а на ответника – за сведение.

Съдия при Софийски районен съд: _____